COMUNICARE A COMISIEI

Document de orientare privind aplicarea opțională a articolului 10c din Directiva 2003/87/CE

(2011/C 99/03)

1. INTRODUCERE

(1) Articolul 10c din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului [1] permite statelor membre ale căror rețele electrice îndeplinesc anumite criterii să prevadă alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii către instalațiile de producție a energiei electrice. Criteriile sunt legate de necesitatea de a moderniza sistemul energetic, iar statele membre care decid să utilizeze această opțiune trebuie să întreprindă în paralel acțiuni prin care să garanteze investiții în sistemul energetic, precum îmbunătățirea infrastructurii, tehnologiile curate etc., de o valoare corespunzătoare valorii cotelor de emisii aferente alocate cu titlu gratuit.

(2) Trebuie subliniat faptul că nu se solicită statelor membre care îndeplinesc criteriile să utilizeze opțiunea respectivă, acestea putând alege să nu o folosească având în vedere veniturile rezultate din licitații la care ar renunța prin recurgerea la opțiune. Statele membre care aplică opțiunea trebuie însă să respecte dispozițiile articolului 10c din Directiva 2003/87/CE.

(3) Un sistem de comercializare a emisiilor armonizat este esențial pentru a profita la maximum de beneficiile comercializării emisiilor și a evita distorsionarea concurenței pe piața internă. În acest sens, Directiva 2003/87/CE stabilește licitația ca principiu de bază pentru alocarea cotelor de emisii, deoarece este sistemul cel mai simplu și, în opinia generală, cel mai eficient din punct de vedere economic. De asemenea, licitația asigură condiții echitabile pentru dezvoltarea în continuare a concurenței pe piața internă a energiei electrice.

(4) Mai mult, Directiva 2003/87/CE prevede explicit că licitarea integrală trebuie să devină regulă în sectorul energetic începând din 2013, având în vedere capacitatea sectorului de a transfera costul de oportunitate al CO_2 consumatorilor în prețul energiei electrice și de a genera astfel profituri suplimentare („windfall profits” – profituri excepționale). Licitarea va elimina aceste profituri suplimentare.

(5) Articolul 10c din Directiva 2003/87/CE conține dispoziții care constituie o derogare de la o serie de principii fundamentale ale Directivei 2003/87/CE, în special abordarea complet armonizată la nivelul Uniunii a alocării, introducerea din oficiu a licitării ca metodă de alocare și excluderea explicită a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii pentru producția de energie electrică. Principiile și normele respective urmăresc să asigure cel mai înalt grad de eficiență economică posibil în schemă. În consecință, implementarea articolului 10c nu ar trebui să afecteze aceste norme generale și obiective ale Directivei 2003/87/CE.

(6) În acest context și ținând seama și de preocuparea multor state membre în legătură cu eventualele distorsionări ale concurenței rezultate din aplicarea articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, Comisia consideră că este necesar să furnizeze orientări cu privire la implementarea articolului 10c, din următoarele motive:

— directiva solicită Comisiei să evalueze cererea fiecărui stat membru care dorește să aplice articolul 10c din Directiva 2003/87/CE. Prin adoptarea acestui document de orientare, Comisia stabilește un cadru transparent pentru evaluare;

— articolul 10c din Directiva 2003/87/CE reprezintă o derogare de la principiile esențiale ale Directivei 2003/87/CE. Trebuie să se asigure faptul că această derogare este interpretată și aplicată într-un mod care nu subminează obiectivele generale stabilite de directivă;

— deși articolul 10c alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE solicită Comisiei să furnizeze orientări „pentru a garanta că metodologia de alocare evită denaturarea nejustificată a concurenței și reduce la minimum impactul negativ asupra stimulentelor în direcția reducerii emisiilor” printr-o procedură de comitologie, alte elemente legate de metodologia de alocare, precum cantitatea maximă a cotelor de emisii gratuite, definită la articolul 10c alineatul (2), necesită, de asemenea, o interpretare comună;

— domeniul de aplicare al articolului 10c din Directiva 2003/87/CE privește numai sectorul de producție a energiei electrice. Din acest motiv, este, de asemenea, necesar să se înțeleagă, în mod uniform, ce instalații sunt eligibile pentru a primi cu titlu tranzitoriu cote de emisii gratuite în temeiul acestei dispoziții;

— o serie de termeni tehnici introduși de articolul 10c din Directiva 2003/87/CE (de exemplu, consumul național final brut, valoarea de piață a cotelor de emisii gratuite) nu sunt definiți în directiva respectivă. Pentru a asigura o aplicare coerentă a acestor dispoziții în statele membre care decid să aplice articolul 10c, este nevoie de orientări clare;

— unele dispoziții ale articolului 10c din Directiva 2003/87/CE lasă statelor membre o marjă discreționară

[1] JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

în ceea ce privește implementarea lor. Acest lucru este valabil, în special, pentru planul național al fiecărui stat membru și pentru investițiile aferente. Alte dispoziții introduc elemente noi în Directiva 2003/87/CE, care trebuie reconciliate cu abordarea bazată pe piață a schemei. Implementarea articolului 10c nu trebuie nici să contravină obiectivelor Directivei 2003/87/CE și nici să afecteze condițiile echitabile de pe piața internă a Uniunii.

2. NUMĂRUL MAXIM DE COTE ALOCATE TRANZITORIU ȘI CU TITLU GRATUIT LA NIVELUL STATULUI MEMBRU

2.1. Determinarea numărului maxim

(7) Articolul 10c alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE determină numărul maxim de cote de emisii care pot fi alocate cu titlu gratuit instalațiilor eligibile din statele membre eligibile în 2013. În conformitate cu dispoziția respectivă, acest număr trebuie să scadă în anii următori până la eliminarea totală a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii în 2020.

(8) Atunci când analizează o cerere în conformitate cu articolul 10c alineatul (6), Comisia verifică dacă numărul maxim de cote de emisii pus la dispoziție cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE în 2013 într-un anumit stat membru depășește numărul care rezultă din calculul prevăzut în anexa I, bazat pe articolul 10c alineatul (2).

2.2. Scăderea treptată a alocării cu titlu gratuit

(9) Articolul 10c alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE prevede în mod clar că „totalul alocărilor tranzitorii cu titlu gratuit […] va scădea treptat, până la eliminarea totală a alocării gratuite în 2020". Din acest motiv, este obligatorie existența unei traiectorii credibile și convingătoare de scădere treptată între punctul de pornire al alocării cu titlu gratuit de cote de emisii în 2013 și punctul final al alocării cu titlu gratuit de cote de emisii în 2020.

(10) Având în vedere mandatul legal de a elimina total, în mod treptat, alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii de la un nivel maxim de 70 % la 0 % în maximum șapte ani, o traiectorie credibilă și convingătoare de scădere treptată conducând la eliminarea totală a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii în 2020 presupune o tendință clar descrescătoare, reflectată în etape intermediare între 70 % și 0 %.

(11) Atunci când evaluează o cerere prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, Comisia verifică dacă statele membre realizează o tranziție treptată credibilă și convingătoare către licitarea integrală. Întârzierea excesivă a reducerilor ar avea ca rezultat alocarea cu titlu gratuit a unui număr total mai mare de cote de emisii în cursul întregii perioade 2013-2020 și, în consecință, ar crea distorsiuni necuvenite ale concurenței pe piața Uniunii. Acest fapt nu ar fi compatibil cu articolul 10c alineatul (5) din directivă. Comisia consideră că statele membre dispun de o anumită marjă discreționară în stabilirea unei traiectorii de reducere adecvate. Comisia consideră că nu se produce o distorsionare necuvenită a concurenței și condiția de scădere treptată este îndeplinită dacă un stat membru a prevăzut o traiectorie de reducere fie lineară, fie neliniară, în care scăderea de la un an la altul a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit, pentru oricare doi ani consecutivi din perioada 2013-2020, se abate cu cel mult 50 % de la scăderea anuală medie necesară în anii rămași pentru a atinge 0 % în 2020.

3. INSTALAȚII ELIGIBILE

3.1. Data-limită

(12) Pentru a fi eligibile și a beneficia de alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii pentru producția de energie electrică, instalațiile trebuie să fi fost puse în funcțiune până la 31 decembrie 2008. În cererea prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, statele membre trebuie să demonstreze că instalațiile de pe teritoriul lor, considerate eligibile pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, îndeplinesc această condiție, prin indicarea emisiilor verificate ale acestor instalații în perioada 2008-2010, inclusiv a numărului permisului și a titularului contului instalației în cauză, înregistrate în CITL. Aceste informații ar trebui, de asemenea, să constituie dovada că instalația este încă activă și nu și-a încetat funcționarea între timp.

(13) În mod alternativ, instalațiile pot fi, de asemenea, eligibile pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE dacă procesul investițional respectiv a fost „inițiat fizic" înainte de 31 decembrie 2008.

(14) Aceasta implică faptul că luarea deciziilor respective de construcție a unei noi centrale electrice nu a fost influențată de perspectiva de a primi cote de emisii gratuite pentru noua centrală.

(15) Având în vedere considerațiile de mai sus, un proces investițional ar trebui considerat ca fiind inițiat fizic cel târziu la 31 decembrie 2008 dacă se poate demonstra că decizia de investiții nu a fost influențată de posibilitatea de a primi cote de emisii alocate cu titlu gratuit. În acest scop, statele membre pot furniza dovezi concrete că:

— lucrările de construcții au început fizic pe teren și au fost vizibile înainte de 31 decembrie 2008; sau

— înainte de 31 decembrie 2008, a fost semnat un contract pentru construcția centralei electrice respective între un investitor (deseori operatorul centralei) și o întreprindere însărcinată cu lucrările de construcție.

Comisia înțelege că, în contextul dat, lucrările de construcții care au început fizic pot include și lucrările pregătitoare pentru construcția centralei electrice respective, dar sunt întotdeauna întreprinse în baza unei aprobări explicite, dacă este necesar, din partea autorității naționale competente. Statele membre trebuie să prezinte un astfel de document de autorizare relevant, care trebuie să aibă statut juridic și să fie eliberat în conformitate cu legislația națională sau a Uniunii. În lipsa unei cerințe de aprobare explicită a lucrărilor pregătitoare, sunt necesare alte dovezi pentru a se stabili faptul că lucrările de construcții au început fizic.

Lista de mai sus nu trebuie considerată exhaustivă, deoarece statele membre pot avea alte mijloace de a furniza documente care să ateste faptul că o anumită decizie de investiții nu a fost influențată de posibilitatea de a primi cote de emisii alocate cu titlu gratuit.

(16) Atunci când efectuează evaluarea în conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, Comisia solicită dovezi clare și concrete ale îndeplinirii acestor condiții. În cererea prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, statele membre trebuie să includă toate informațiile relevante în acest sens. În caz contrar, Comisia va respinge lista instalațiilor la care se referă cererea.

3.2. **Instalații de producție a energiei electrice**

(17) În conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, statele membre pot aloca tranzitoriu și cu titlu gratuit cote de emisii instalațiilor de producție a energiei electrice. Termenul „instalații de producție a energiei electrice” nu este definit de Directiva 2003/87/CE. Ca excepție de la norma generală din Directiva 2003/87/CE, conform căreia nu trebuie alocate cote de emisii cu titlu gratuit pentru producția de energie electrică, termenul trebuie interpretat astfel încât să nu afecteze obiectivele directivei.

(18) O astfel de abordare este susținută de necesitatea de a împiedica acțiunea efectelor negative decurgând din implementarea articolului 10c din Directiva 2003/87/CE asupra sectorului industrial din statul membru în cauză și asupra pieței întregii Uniuni.

(19) În vederea definirii domeniului de aplicare a termenului „instalații de producție a energiei electrice”, se face referire la conceptul de „producător de energie electrică” definit la articolul 3 litera (u) din Directiva 2003/87/CE și menționat, de asemenea, la articolul 10c alineatul (2) din directiva respectivă. În conformitate cu acest concept, termenul include toate instalațiile care produc exclusiv energie electrică și instalațiile care produc energie electrică și căldură [1]. Cu toate acestea, nu sunt incluse în această definiție instalațiile care, pe lângă arderea combustibililor, respectiv producția de energie electrică și/sau de căldură, desfășoară și altă activitate menționată în anexa I la Directiva 2003/87/CE.

(20) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia consideră că sunt eligibile pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE:

(a) instalațiile care corespund definiției de producător de energie electrică, prevăzută la articolul 3 litera (u) din Directiva 2003/87/CE; și

(b) în cazul instalațiilor care produc energie electrică și căldură, instalațiile la care sunt luate în considerare numai emisiile relevante, care pot fi atribuite producției de energie electrică.

(21) La evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, Comisia va verifica dacă sunt furnizate dovezile necesare pentru garantarea respectării criteriilor de mai sus.

(22) La determinarea emisiilor care pot fi atribuite energiei electrice în instalațiile care produc atât energie electrică, cât și căldură, statele membre trebuie să asigure compatibilitatea cu măsurile de implementare în temeiul articolului 10a, în special în temeiul articolului 10a alineatul (4), din Directiva 2003/87/CE și să se raporteze la metodologia de alocare prevăzută la articolul 10c alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE.

4. **CERINȚE PRIVIND PLANUL NAȚIONAL**

4.1. **Principii ale planului național**

(23) În conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, statele membre în cauză prezintă Comisiei un plan național de investiții. Comisia recomandă ca planul național să se bazeze pe o serie de principii comune, al căror scop este să asigure implementarea echitabilă și coerentă a obiectivelor care decurg din Directiva 2003/87/CE în general și din articolul 10c în particular.

Principiul 1: Planul național trebuie să identifice investițiile care, direct sau indirect (investiții în rețele și servicii auxiliare), contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil.

[1] Este important de subliniat că nici instalațiile care din punct de vedere pur juridic ar putea fi considerate producători de energie electrică în conformitate cu articolul 3 litera (u) din Directiva 2003/87/CE nu sunt considerate eligibile pentru alocările cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE dacă desfășoară o altă activitate industrială, chiar dacă această activitate industrială poate să nu se încadreze în domeniul de aplicare al anexei I la Directiva 2003/87/CE, deoarece poate să nu fie menționată în această anexă sau poate să nu depășească pragul stabilit pentru activitatea industrială respectivă în anexa I la Directiva 2003/87/CE.

Principiul 2: Investițiile identificate în planul național trebuie să aibă scopul de a elimina în viitor, atât cât este posibil, situațiile menționate la articolul 10c alineatul (1) literele (a) [1] și (b) [2], precum și prima condiție menționată la articolul 10c alineatul (1) litera (c) [3] din Directiva 2003/87/CE.

Principiul 3: Investițiile trebuie să fie compatibile între ele și cu alte acte legislative relevante ale Uniunii. Investițiile nu trebuie nici să consolideze pozițiile dominante și nici să distorsioneze în mod necuvenit concurența și comerțul pe piața internă și, dacă este posibil, trebuie să intensifice concurența pe piața internă a energiei electrice.

Principiul 4: Investițiile identificate în planul național trebuie să vină în completarea investițiilor pe care statele membre trebuie să le întreprindă pentru a se conforma altor obiective sau cerințe legale care decurg din legislația Uniunii. De asemenea, nu trebuie să fie vorba despre investiții necesare pentru a răspunde creșterii ofertei și cererii de energie electrică.

Principiul 5: Investițiile identificate în planul național trebuie să contribuie la diversificarea și reducerea intensității carbonului, mixului energetic și a surselor de aprovizionare pentru producția de energie electrică.

Principiul 6: Investițiile trebuie să fie viabile din punct de vedere economic în absența alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, odată ce alocarea tranzitorie a acestor cote ia sfârșit, cu excepția tehnologiilor emergente specifice predefinite aflate încă în stadiu demonstrativ, enumerate în anexa III.

(24) Investițiile identificate în planul național trebuie, în măsura în care este posibil, să respecte aceste principii. Atunci când în cazul unei anumite investiții nu poate fi asigurată respectarea tuturor principiilor, statul membru în cauză trebuie să prezinte în detaliu motivele respective. În orice caz, astfel de investiții nu trebuie să contravină acestor principii sau să submineze obiectivele subiacente. De asemenea, investițiile nu pot submina obiectivele stabilite în tratate sau în alte acte legislative relevante ale Uniunii.

(25) Atunci când evaluează cererea prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, Comisia analizează în ce măsură investițiile identificate respectă aceste principii. Dacă informațiile furnizate de statele membre în cererea prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE nu sunt suficient de detaliate pentru a permite Comisiei să efectueze o evaluare cuprinzătoare care să conducă la o concluzie bine fundamentată, Comisia poate solicita informații suplimentare. Dacă informațiile suplimentare nu pot fi furnizate în timp util, Comisia va respinge părțile respective din planul național. La evaluarea cererii, Comisia poate lua în considerare, de asemenea, informații și opinii provenite din alte surse.

(26) Pe baza dispozițiilor Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului [4], statele membre trebuie să verifice dacă este necesară o evaluare a efectelor planului național asupra mediului.

(27) Comisia precizează, în plus, că alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii către producătorii de energie electrică și finanțarea investițiilor corespunzătoare solicitată de articolul 10c din Directiva 2003/87/CE nu ar trebui să implice, în principiu, ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu articolul 108 alineatul (3) din TFUE, statele membre trebuie să notifice Comisiei măsurile care implică ajutoare de stat. După notificare, statele membre nu pot pune în practică măsurile propuse până când această procedură nu a condus la o decizie finală a Comisiei. Comisia intenționează să adopte criterii de compatibilitate pentru evaluarea acestui tip de ajutoare în viitorul apropiat. O cerere prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și orice decizie a Comisiei referitoare la aceasta nu aduc atingere în niciun fel obligațiilor statelor membre de notificare a ajutoarelor de stat în conformitate cu articolul 108 din TFUE, iar statele membre trebuie să planifice orice notificare necesară de ajutoare de stat în consecință. La evaluarea alocării cu titlu gratuit a cotelor, precum și a planurilor naționale în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) din TFUE, Comisia se va asigura că planurile naționale nu produc distorsiuni necuvenite ale concurenței, ținând seama de obiectivul de interes comun urmărit prin articolul 10c din Directiva 2003/87/CE. În special, dacă planul național concentrează ajutoarele asupra unui număr limitat de beneficiari sau dacă acestea sunt susceptibile să consolideze poziția pe piață a beneficiarilor, statele membre trebuie să demonstreze că ajutoarele nu vor distorsiona concurența în mod necuvenit, mai mult decât este strict necesar având în vedere obiectivele generale ale acestei directive.

4.2. **Investiții eligibile**

(28) Având în vedere titlul și contextul general al articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, investițiile eligibile în temeiul acestei dispoziții trebuie să privească sectorul energiei electrice și să fie realizate începând cu 25 iunie 2009. Cu toate acestea, nu sunt excluse, în principiu, investițiile în alte sectoare ale energiei, cu condiția să fie solid justificate pe baza articolului 10c din Directiva 2003/87/CE.

[1] În 2007, lipsa conectării directe sau indirecte la fosta rețea UCTE.
[2] În 2007, conectarea la fosta rețea UCTE numai printr-o singură linie cu o capacitate mai mică de 400 MW.
[3] În 2006, peste 30 % din energia electrică a fost produsă dintr-un singur combustibil fosil.
[4] JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

(29) Statele membre se află în cea mai bună poziție pentru a decide ce investiții ar aduce cea mai mare contribuție la modernizarea sectorului lor de producție a energiei electrice și sunt responsabile pentru identificarea investițiilor care îndeplinesc cerințele stabilite de directivă. Statele membre trebuie, de asemenea, să coordoneze rapoartele cu privire la implementarea investițiilor întreprinse în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE la nivel național ([1]).

(30) În planurile lor naționale, statele membre trebuie să întocmească o listă a instalațiilor care întreprind investițiile identificate în planul național și să indice lista investițiilor prevăzute ca rezultat al alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii. Statele membre trebuie să specifice, de asemenea, în ce măsură vor fi acestea finanțate din câștigurile provenite din cotele de emisii alocate cu titlu gratuit și în ce an al ciclului investițional vor avea loc.

(31) Investițiile finanțate din câștiguri provenite din alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE pot completa investițiile finanțate parțial din alte surse ale Uniunii [de exemplu, fonduri puse la dispoziție din rezerva instalațiilor nou-intrate în conformitate cu articolul 10a alineatul (8) din Directiva 2003/87/CE, fonduri regionale, TEN-E, Programul european de redresare economică, Programul energetic european pentru redresare, planul SET etc.] dacă îndeplinesc cerințele stabilite de prezentul document și dacă sunt compatibile cu instrumentele sau sursele respective. În aceste cazuri însă, numai partea din investiție care beneficiază de fonduri provenite din alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE este relevantă în sensul articolului 10c din directiva respectivă, cu condiția ca normele Uniunii privind limitele finanțării totale să fie respectate.

(32) În anexa IV sunt furnizate clarificări suplimentare cu privire la interpretarea dată de Comisie termenilor „infrastructură", „tehnologii curate", „diversificarea mixului energetic și a surselor de aprovizionare", utilizați în articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE.

(33) În anexa V este prevăzută o listă neexhaustivă a tipurilor de investiții eligibile în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE.

4.3. **Valoarea de piață**

(34) În conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, valoarea investițiilor identificate în planul național este echivalentă, în măsura posibilului, cu valoarea de piață a cotelor de emisii gratuite. Valoarea de piață a cotelor de emisii trebuie utilizată de către statele membre eligibile ca punct de referință pentru determinarea, în cadrul planurilor lor naționale, a sumei care trebuie investite la nivel național.

([1]) A se vedea, de asemenea, capitolul 6 și anexa VII.

(35) Deoarece statele membre trebuie să fie în măsură să furnizeze în planurile lor naționale o cifră precisă pentru suma pe care intenționează să o investească în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, valoarea de piață a cotelor de emisii care urmează să fie alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE trebuie determinată în avans și nu trebuie ajustată ulterior ([2]).

(36) Comisia recomandă ca valoarea de piață a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit să fie calculată cu ajutorul proiecțiilor prețurilor europene ale carbonului bazate pe modele, cuprinse în Documentul de lucru din 2010 al serviciilor Comisiei care însoțește Comunicarea Comisiei (2010) 265 final ([3]). Documentul respectiv furnizează proiecții actualizate, care țin seama de noile evoluții înregistrate în Uniune.

(37) În consecință, valorile anuale prevăzute în anexa VI, care țin seama de legislația actuală și de obiectivele de reducere a emisiilor, trebuie utilizate de către statele membre ca referință pentru determinarea valorii de piață anuale a alocării de cote de emisii cu titlu gratuit, aplicată planurilor lor naționale. Având în vedere normele relevante privind ajutoarele de stat, statele membre pot decide să utilizeze valori mai mari pentru a determina suma care urmează să fie investită: cifrele prevăzute în anexa VI reprezintă numai nivelul minim care trebuie aplicat.

(38) Cu excepția cazului în care un stat membru poate stabili faptul că acest lucru ar fi imposibil din punct de vedere obiectiv, valoarea investițiilor întreprinse în cadrul articolului 10c din directivă într-un anumit stat membru trebuie să corespundă valorii de piață a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului respectiv. În cererile prezentate în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, statele membre trebuie să furnizeze dovezile necesare, care să permită Comisiei să efectueze evaluarea în conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE.

([2]) În sensul prezentei Comunicări, determinarea valorii de piață a cotelor gratuite nu ține seama de valorile de piață care urmează să fie determinate în cadrul evaluării ajutoarelor de stat. De asemenea, nu ține seama de evoluția viitoare a prețurilor europene ale carbonului în cursul celei de a treia perioade de comercializare. Directiva prevede o anumită flexibilitate în acest sens, precizând că valoarea investiției trebuie să fie echivalentă „în măsura posibilului" cu valoarea de piață a alocării gratuite. Acest lucru înseamnă că determinarea valorii de piață a cotelor gratuite în scopul punerii în aplicare a articolului 10c trebuie să se bazeze pe o ipoteză *ex ante* credibilă și convingătoare cu privire la evoluția viitoare a prețurilor carbonului, dar nu trebuie să reflecte cu exactitate valorile zilnice ale contractelor *spot*, *futures* și *forwards* de pe piețele europene ale carbonului în perioada 2013-2020.

([3]) SEC(2010) 650, Document de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Analiză a opțiunilor pentru depășirea obiectivului de reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră și evaluare a riscului de relocare a emisiilor de carbon, Informații generale și analiză, partea II.

4.4. **Mecanism pentru asigurarea echilibrului dintre valoarea investițiilor și cotele de emisii gratuite**

(39) Directiva 2003/87/CE recunoaște implicit faptul că alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii poate conduce la profituri excepționale, în special dacă operatorii pot transfera clienților lor valoarea financiară a cotelor de emisii. Este cazul producătorilor de energie electrică și acesta reprezintă unul dintre motivele pentru care Directiva 2003/87/CE prevede licitarea ca metodă de alocare din oficiu, cu scopul de a „elimina profiturile excepționale” ([1]).

(40) Prin derogare de la principiul licitării ca metodă de alocare din oficiu, articolul 10c din Directiva 2003/87/CE prevede alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii către producătorii de energie electrică, acceptând astfel implicit apariția profiturilor excepționale. Cu toate acestea, articolul 10c din directiva respectivă urmărește în mod clar ca aceste profituri să fie utilizate pentru modernizarea producției de energie electrică din statul membru în cauză.

(41) O măsură prevăzută în legislația Uniunii trebuie interpretată în lumina obiectivelor sale. Pe baza dispozițiilor articolului 10c din Directiva 2003/87/CE și având în vedere obiectivul său subiacent, se poate concluziona că profiturile excepționale obținute de întreprinderile care beneficiază de alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii trebuie utilizate pentru modernizarea producției de energie electrică din statul membru în cauză. Conform aceleiași logici, o utilizare optimă a valorii cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit ar implica faptul că aceste cote de emisii alocate cu titlu gratuit nu sunt utilizate pentru a finanța investițiile pe care întreprinderile respective le-ar fi efectuat pentru a se conforma altor obiective și cerințe legale decurgând din legislația Uniunii. În caz contrar, acestea nu ar constitui decât profiturile suplimentare pe care Directiva 2003/87/CE urmărește să le elimine și, în consecință, ar contraveni obiectivelor directivei. Mai mult, acest fapt ar genera distorsiuni necuvenite ale concurenței, incompatibile cu articolul 10c alineatul (5) din directivă.

(42) Din aceste motive, un beneficiar de cote de emisii alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE trebuie să utilizeze valoarea cotelor de emisii gratuite efectuând o investiție identificată în planul național prezentat în conformitate cu articolul 10c alineatul (1). Dacă întreprinderile primesc cote de emisii cu titlu gratuit și nu efectuează o astfel de investiție sau dacă primesc mai multe cote de emisii cu titlu gratuit decât este necesar pentru efectuarea investiției (investițiilor) respective, identificate în planul național, trebuie să li se solicite acestora să cedeze valoarea cotelor în exces entității care efectuează investiția.

(43) Deoarece planul național conceput pentru modernizarea producției de energie electrică din statul membru în cauză poate cuprinde investiții efectuate de întreprinderi care nu trebuie să se conformeze schemei Uniunii ([2]), nu toate întreprinderile desemnate pentru a efectua investiții identificate în planul național primesc/ar putea primi cote alocate cu titlu gratuit. Având în vedere dispozițiile articolului 10c alineatele (1) și (4) din Directiva 2003/87/CE, operatorii de transport sau de distribuție în sensul articolului 2 alineatele (4) și (6) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE ([3]) sunt operatori de rețea în sensul articolului 10c alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE. Aceste întreprinderi pot să nu fie, în general, implicate în producția de energie electrică sau în aprovizionarea cu energie electrică. Prin urmare, întreprinderile respective nu pot primi cote, dar li se poate solicita, cu toate acestea, să efectueze investiții identificate în planul național.

(44) În conformitate cu principiul 3 din principiile planului național și cu alineatul (27) din prezentul document de orientare, ori de câte ori investițiile în producția sau în aprovizionarea cu energie electrică, identificate în planul național în conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, conduc la distorsionări necuvenite ale concurenței sau riscă să consolideze poziții dominante, statele membre trebuie să ia în considerare posibilitatea de a solicita beneficiarilor cotelor de emisii gratuite să asigure fonduri pentru investiții în sisteme de transport și distribuție sau în producția sau aprovizionarea cu energie electrică care nu conduce la astfel de distorsiuni.

(45) Nu poate fi exclusă nici posibilitatea ca întreprinderilor să li se aloce cu titlu gratuit un număr de cote de emisii cu o valoare mai mică decât ar fi necesar pentru a acoperi o investiție identificată în planul național. În acest caz, ar putea fi oportun să se permită acestor întreprinderi efectuarea investițiilor respective identificate în planul național.

(46) Din aceste motive, statele membre pot institui, dacă este necesar și oportun, un mecanism pentru efectuarea transferului respectiv de fonduri în cazurile descrise mai sus.

(47) Un astfel de mecanism trebuie, în orice caz, să răspundă următoarelor cerințe:

(a) valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit în cadrul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE trebuie să se reflecte în investițiile identificate în planul național și care trebuie întreprinse pentru ca valoarea investițiilor să fie echivalentă cu valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit;

([1]) A se vedea considerentul 15 din Directiva 2009/29/CE.

([2]) Articolul 10c alineatul (4) menționează explicit operatorii de rețele, care, în conformitate cu legislația Uniunii privind piața internă a energiei electrice (Directiva 2009/72/CE), nu trebuie să fie în niciun fel implicați în producția de energie electrică. Nici producătorii de energie electrică din surse regenerabile nu primesc cote, dar sunt incluși în sfera de cuprindere a investițiilor, stabilită la articolul 10c alineatul (1).

([3]) JO L 211, 14.8.2009, p. 55.

(b) investițiile incluse în planul național și finanțate prin intermediul mecanismului trebuie să respecte normele privind ajutoarele de stat, ([1]);

(c) ajustarea anuală a fondurilor și a investițiilor, inclusiv reportarea anuală a fondurilor sau a investițiilor în anul următor, trebuie permise atât timp cât suma care urmează să fie investită în conformitate cu planul național este egală sau mai mare decât valoarea de piață totală a cotelor de emisii acordate cu titlu gratuit pe parcursul întregii perioade pentru care statul membru a solicitat acordarea derogării în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE (conform, de asemenea, secțiunii 2.2).

(48) Utilizarea veniturilor pe care statele membre le pot obține din licitații ([2]), sau a altor venituri de stat, pentru finanțarea investițiilor menționate în planul național va genera profituri excepționale pentru producătorii de energie care primesc cote gratuite în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE. Având în vedere considerentele 15 și 19 din Directiva 2009/29/CE care modifică Directiva 2003/87/CE, precum și articolul 10c alineatul (5) litera (e), împreună cu abordarea generală și obiectivele conținute în directivă care prevăd licitarea ca metodă de alocare din oficiu, Comisia va respinge orice cerere prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) care urmărește o astfel de direcție.

5. **COTE NETRANSFERABILE**

(49) Statele membre care utilizează opțiunea alocării cu titlu gratuit de cote de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE pot decide ca aceste cote să poată fi utilizate numai pentru restituire de către instalația căreia i-au fost alocate, în anul în care au fost alocate. O întreprindere care primește cote supuse unor astfel de condiții nu ar putea să vândă aceste cote pe piață, să le reporteze în alt an, sau să permită restituirea lor de către o altă instalație (chiar din cadrul aceleiași întreprinderi).

(50) Un stat membru care introduce astfel de condiții se confruntă cu riscul de a pune în aplicare articolul 10c într-un mod care nu este compatibil cu obiectivele și arhitectura schemei Uniunii, al cărei scop este obținerea reducerii generale a emisiilor în mod rentabil și eficient din punct de vedere economic. Implementarea de către statele membre a Directivei 2003/87/CE într-un mod care contravine chiar obiectivelor sale nu ar fi legală.

(51) Cotele netransferabile ar elimina stimulentele pentru măsurile de reducere a emisiilor pe care le poate lua titularul acestor cote și care sunt fezabile la costuri mai mici decât prețul în vigoare al cotelor de emisii. Din punctul de vedere al titularului cotelor netransferabile, întreprinderea acestor măsuri de reducere ar apărea întotdeauna ca fiind mai scumpă decât simpla acoperire a emisiilor cu cote netransferabile.

(52) Având în vedere aceste considerații, Comisia recomandă cu insistență ca statele membre să nu utilizeze opțiunea alocării cotelor de emisii netransferabile. Dacă însă consideră că această opțiune este totuși necesară, statele membre trebuie să demonstreze că ea este utilizată numai în măsura în care este necesar pentru realizarea unui obiectiv subiacent al articolului 10c, care nu ar putea fi realizat cu mai multă eficacitate prin alte mijloace. Argumentele statelor membre trebuie să ia în considerare în mod cuvenit stimulentele create pentru reducerea emisiilor și creșterea potențială a costurilor de conformare la ETS, care rezultă din alegerea de a face unele cote netransferabile.

(53) Având în vedere cele de mai sus și fără a le aduce atingere, Comisia consideră, de asemenea, că cel puțin majoritatea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din directivă trebuie să fie transferabile. Comisia recomandă limitarea numărului cotelor netransferabile la un număr care nu depășește emisiile totale provenite din aprovizionarea cu energie electrică a sectoarelor care nu riscă să introducă distorsiuni ale concurenței în sectorul industrial din statul membru în cauză sau din Uniune (de exemplu, acesta ar putea fi cazul sectorului casnic). În temeiul articolului 10c alineatul (5) litera (e) și al articolului 10c alineatul (6), Comisia este nevoită să respingă o cerere care ar crea distorsiuni necuvenite ale concurenței.

(54) La evaluarea unei cereri prezentate în conformitate cu articolul 10c alineatul (5), Comisia va examina, având în vedere obiectivele Directivei 2003/87/CE în general și obiectivul specific al articolului 10c din Directiva 2003/87/CE în special, dacă numărul de cote de emisii gratuite care sunt făcute netransferabile este justificat, respectiv dacă este necesar și proporționat, precum și dacă acest fapt ar crea distorsiuni necuvenite ale concurenței. Comisia va respinge cererea prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) dacă constată că aceste condiții nu sunt satisfăcute.

6. **MONITORIZARE ȘI APLICARE**

6.1. **Evaluarea cererii**

(55) În conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, Comisia va evalua cererea ținând seama de toate elementele relevante, inclusiv de cele enumerate la articolul 10c alineatul (5). Comisia va lua în considerare, de asemenea, obligațiile care decurg din tratate și principiile generale ale legislației Uniunii. În vederea asigurării unui proces de evaluare eficient, cererea trebuie să se bazeze pe modelul prevăzut în anexa VII la prezentul document. Comisia va începe evaluarea cererii numai după ce sunt transmise toate informațiile relevante, inclusiv dovezile necesare în sprijinul acestor informații.

([1]) A se vedea alineatul (27).

([2]) Articolul 10 alineatul (3) solicită numai ca cel puțin 50 % din venituri să fie utilizate în scopuri legate de climă, în timp ce restul de (maximum) 50 % este lăsat integral la latitudinea statelor membre.

(56) Articolul 10c din Directiva 2003/87/CE a fost introdus pentru a permite modernizarea producției de energie electrică în statele membre eligibile. Din acest motiv, articolul prevede o excepție de la un principiu esențial al directivei. Conform jurisprudenței, interpretarea și aplicarea acestei excepții trebuie limitate la ceea ce este necesar pentru a realiza obiectivul stabilit la articolul 10c, fără a afecta obiectivele generale ale Directivei 2003/87/CE.

(57) În ceea ce privește valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit și a legăturii acesteia cu valoarea investițiilor solicitate la articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, este important de reținut că aceste cote de emisii alocate cu titlu gratuit ar genera profituri excepționale pentru întreprinderile beneficiare ale cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit dacă valoarea acestor cote de emisii nu ar fi utilizată pentru investiții sau ar fi utilizată pentru investiții care ar fi fost întreprinse pentru conformarea cu alte obiective și cerințe legale decurgând din legislația Uniunii. Într-un astfel de caz, nu s-ar aduce o contribuție corespunzătoare la realizarea obiectivului pentru care a fost acceptată alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c.

(58) Mai mult, este important de reținut că avantajele care decurg din alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE pot provoca distorsiuni necuvenite ale concurenței, neconforme cu articolul 10c alineatul (5) litera (e), dacă aceste cote nu sunt utilizate în scopul pentru care urmează să fie alocate.

(59) Din aceste motive, în cadrul evaluării, Comisia va verifica, cu atenție deosebită, dacă valoarea cotelor de emisii gratuite acordate instalațiilor eligibile în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE este utilizată pentru investițiile efectuate de aceste instalații, sau, în cazul în care nu aceasta este situația, dacă valoarea cotelor de emisii gratuite este pusă la dispoziția instalațiilor/operatorilor sau a întreprinderilor care nu au primit cote de emisii, sau nu au primit suficiente cote de emisii pentru a acoperi investițiile respective identificate în planul național.

(60) Din motive de transparență și pentru a permite o evaluare bine întemeiată a cererii de către Comisie, statele membre trebuie să publice cererea înainte de a o prezenta Comisiei, pentru a-i da acesteia posibilitatea de a lua în considerare informații și opinii provenind din alte surse. Orice cerere prezentată de un stat membru trebuie considerată informație despre mediu, fiind supusă cerințelor stabilite de Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului [1] și de Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului [2]. Statele membre vor trebui, de asemenea, să verifice dacă este necesară o evaluare de mediu a planului lor național pe baza dispozițiilor Directivei 2001/42/CE.

6.2. **Dispoziții de monitorizare și de aplicare în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE**

(61) Statele membre trebuie să stabilească dispoziții de monitorizare și de aplicare clare și eficace privind investițiile prevăzute în planul lor național, pentru a asigura executarea corectă a acestor investiții. În conformitate cu articolul 10c alineatul (5) litera (d) din Directiva 2003/87/CE, aceste dispoziții trebuie expuse în mod detaliat în cererea pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii.

(62) Monitorizarea și asigurarea executării investițiilor identificate în planul național este responsabilitatea statelor membre. Atunci când evaluează, în conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, o cerere a unui stat membru pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii, Comisia verifică, cu atenție deosebită, dacă statul membru prevede dispoziții de monitorizare și de aplicare clare și eficace pentru implementarea planului național, inclusiv un mecanism pentru monitorizarea îndeaproape și asigurarea efectivă a executării investițiilor identificate în planul său național În acest scop, statele membre trebuie să se asigure că sunt în vigoare actele cu putere de lege și actele administrative care sunt necesare pentru a supune investițiile unei examinări detaliate de către autoritățile naționale competente, identificate în mod clar în cerere.

(63) Elementele enumerate în continuare sunt importante în acest sens:

— dispozițiile trebuie să definească o serie de indicatori de conformitate (a se vedea exemplele din anexa VIII), care să fie utilizați de către autoritățile naționale competente pentru a evalua evoluția investițiilor și compatibilitatea acestora cu cerințele stabilite de Directiva 2003/87/CE și de prezentul document de orientare;

— trebuie prevăzută o supraveghere pe teren, pentru a putea verifica implementarea pe teren a investițiilor. Aceasta trebuie să includă controale la fața locului și o verificare anuală independentă, efectuată pentru fiecare investiție de către auditori externi. Auditorii trebuie să emită un document oficial, care să certifice natura fiecărei investiții și suma exactă cheltuită anual. Aceste documente trebuie, de asemenea, să ateste veridicitatea cheltuielilor declarate;

[1] JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

[2] JO L 264, 25.9.2006, p. 13.

— dispozițiile trebuie să instituie o evaluare cantitativă și calitativă a investițiilor efectuată de un terț, care să furnizeze dovezi întemeiate și independente că investițiile sunt conforme cu Directiva 2003/87/CE, cu prezentul document de orientare și cu planul național;

— dacă întreprinderile nu își respectă obligațiile de a investi (sau nu contribuie la investiții prin transferul valorii cotelor de emisii gratuite neinvestite către mecanismul pentru asigurarea echilibrului dintre valoarea investițiilor și cotele de emisii gratuite), statele membre trebuie să instituie penalități și măsuri corective în vederea restabilirii echilibrului dintre valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE și valoarea investițiilor identificate în planul național. Aceste măsuri trebuie să fie eficace, proporționate și disuasive și trebuie să includă:

— obligația de a rambursa cotele de emisii alocate cu titlu gratuit (a căror valoare este determinată în conformitate cu valoarea de piață la momentul rambursării) până la concurența valorii investiției lipsă constatate;

— confiscarea automată a cotelor de la întreprinderile care nu își respectă obligațiile ce le revin în temeiul planului național respectiv și al prezentului document de orientare, inclusiv reconversia cotelor de emisii gratuite în cote care urmează să fie licitate de statul membru în cauză;

— penalități financiare disuasive, de natură punitivă;

— trebuie să fie posibilă reportarea unei părți a investițiilor prevăzute pentru o instalație de la un an la anul următor, pentru o valoare echivalentă cu investițiile lipsă constatate în anul respectiv. Responsabilitatea de a garanta că în perioada la care se referă cererea sunt investite fonduri în valoare adecvată revine statului membru.

(64) Rezultatele procesului de monitorizare și de aplicare, însoțite de dovezi întemeiate, trebuie incluse în fiecare an în rapoartele anuale pe care statele membre trebuie să le prezinte Comisiei în conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE. La aceste rapoarte trebuie anexate, în special, copii ale documentelor de certificare ale auditorului extern (semnate și purtând ștampile oficiale), însoțite de o traducere oficială în limba engleză (dacă nu sunt deja redactate în această limbă). Statele membre pot decide să facă publice rapoartele anuale ale operatorilor.

6.3. **Rapoartele anuale prezentate în conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE**

(65) Rapoartele anuale ale statelor membre privind investițiile în modernizarea producției de energie electrică în conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE trebuie transmise Comisiei în fiecare an până la 31 ianuarie, începând din 2014. În aceste rapoarte trebuie analizate natura și valoarea investițiilor întreprinse în cursul anului precedent [1].

(66) Rapoartele anuale trebuie să confirme, pe baza unor dovezi întemeiate, că investițiile sunt realizate pe teren și că respectă cerințele stabilite de Directiva 2003/87/CE și de prezentul document de orientare și, în special, că acestea contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

(67) Rapoartele trebuie să demonstreze, de asemenea, coerența dintre suma anuală investită și valoarea totală a investițiilor prevăzute pentru întreaga perioadă la care se referă cererea, stabilită în planul național al statului membru ținând seama de valoarea de piață a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit, definită în prezentul document de orientare. Nu este necesar ca investițiile să corespundă anual valorii de piață determinate a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit. Totuși, orice discrepanță dintre valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit și valoarea investițiilor trebuie remediată în anul următor celui în care apare, pentru a menține o traiectorie credibilă a investițiilor pe parcursul perioadei la care se referă cererea, ținând seama de numărul descrescător de cote de emisii care pot fi alocate cu titlu gratuit.

(68) În conformitate cu articolul 10c alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE, rapoartele anuale trebuie să se bazeze pe rapoartele furnizate statelor membre la fiecare 12 luni de către operatori cu privire la implementarea investițiilor lor stabilite în planul național. Rapoartele trebuie, de asemenea, să se bazeze pe surse suplimentare de informații, în special pe date oficiale și verificate independent. În rapoarte trebuie indicate sursele de date și trebuie să se facă trimitere la documentele justificative.

(69) Rapoartele anuale ale statelor membre către Comisie trebuie puse la dispoziție în mod transparent. În conformitate cu articolul 10c alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE, rapoartele anuale ale statelor membre către Comisie trebuie făcute publice. În orice caz, caracterul confidențial al informațiilor comerciale sensibile trebuie avut în vedere.

(70) La evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, Comisia va verifica, pe baza dovezilor furnizate, dacă rapoartele anuale sunt corecte. Dacă nu sunt furnizate toate dovezile relevante, Comisia poate solicita informații suplimentare.

[1] Primul raport anual transmis în 2014 poate acoperi investițiile efectuate în perioada 25 iunie 2009-31 decembrie 2013.

(71) Dacă un stat membru nu furnizează în rapoartele sale anuale dovezi suficiente că investițiile identificate în planul național sunt efectuate în conformitate cu programarea și cu valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit, stabilită în planul național, și exceptând cazul în care:

— statul membru în cauză poate prezenta, în rapoartele sale anuale, o justificare solidă a lipsei investițiilor într-un an dat; sau

— statul membru în cauză poate furniza dovezi că au fost aplicate măsurile corective prevăzute în cererea sa în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) litera (d); sau

— raportul anual din anul următor furnizează dovezi ale faptului că lipsa investițiilor constatată în anul precedent a fost remediată,

Comisia consideră că au fost încălcate condițiile stabilite în mod inerent la articolul 10c din Directiva 2003/87/CE cu privire la alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii și la investițiile solicitate de articolul 10c alineatul (1). Deoarece aceste condiții sunt cruciale pentru realizarea obiectivelor subiacente ale articolului 10c, o lipsă a investițiilor conduce la câștiguri suplimentare ale întreprinderii în cauză și nu contribuie la realizarea obiectivelor subiacente ale Directivei 2003/87/CE și, în special, ale articolului 10c. În consecință, acest fapt poate conduce la aplicarea ilegală a Directivei 2003/87/CE, contravenind chiar obiectivelor sale. De asemenea, acest fapt poate suscita preocupări serioase ale Comisiei în legătură cu normele privind ajutoarele de stat. Dacă este necesar, Comisia poate iniția o investigație în temeiul articolului 108 alineatul (2) din TFUE și/sau proceduri în încălcare. O procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) din TFUE poate avea ca rezultat suspendarea alocării cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE a unui număr de cote de emisii corespunzător valorii investiției nerealizate. Dacă situația nu este remediată, statul membru în cauză trebuie să scoată în ultimă instanță la licitație numărul corespunzător de cote în conformitate cu regulamentul adoptat în temeiul articolului 10 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE.

ANEXA I

Determinarea numărului maxim de cote gratuite

Pentru a defini cantitatea cotelor de emisii care pot fi alocate cu titlu gratuit în 2013 și în anii următori de către un stat membru eligibil pentru depunerea unei cereri în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, trebuie parcurse următoarele etape:

(a) determinarea mediei emisiilor anuale ale tuturor instalațiilor eligibile în perioada 2005-2007;

(b) determinarea raportului dintre media anuală a consumului național final brut (*Gross Final National Consumption* – GFNC) în perioada 2005-2007 și media anuală a producției totale brute de energie electrică (*Total Gross Electricity Production* – TGEP) în perioada 2005-2007. Cifra care rezultă (în procente) indică partea din emisii care corespunde $GFNC_{05-07}$;

(c) media emisiilor anuale din perioada 2005-2007 [a se vedea litera (a)] trebuie înmulțită cu partea din emisii care corespunde $GFNC_{05-07}$ [a se vedea litera (b)];

(d) rezultatul reflectă cantitatea cotelor necesare pentru a acoperi 100 % din emisiile provenite din producția de energie electrică corespunzătoare GFNC. Acest rezultat trebuie înmulțit cu o variabilă, care nu trebuie să depășească 0,7 (70 %) în 2013, trebuie să scadă în fiecare an după 2013 și trebuie să fie 0 (0 %) în 2020, pentru a obține cantitatea maximă a cotelor de emisii care pot fi alocate tranzitoriu și cu titlu gratuit, permisă de Directiva 2003/87/CE în 2013 și în anii următori.

Formula următoare determină cantitatea maximă a cotelor de emisii care pot fi alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c alineatul (2):

$$TQFA_x = (GFNC_{05-07}/TGEP_{05-07}) \times AAQE^{EI}{}_{05-07} \times a_x$$

Prescurtare	Explicație
$TQFA_x$	Cantitatea totală a cotelor de emisii care pot fi alocate cu titlu gratuit în anul x, unde x reprezintă fiecare an din perioada 2013-2020
x	Variabilă reprezentând fiecare an din perioada 2013-2020
$GFNC_{05-07}$	Media anuală a consumului național final brut în perioada 2005-2007
$TGEP_{05-07}$	Media anuală a producției totale brute de energie electrică în perioada 2005-2007 (codul Eurostat 107000 din cadrul codului de produs 6000 „energie electrică")
$AAQE^{EI}{}_{05-07}$	Cantitatea anuală medie a emisiilor provenite de la instalațiile eligibile în perioada 2005-2007
a_x	Variabilă reprezentând partea din media emisiilor anuale verificate în perioada 2005-2007 care corespunde consumului național final brut al statului membru în cauză. Valoarea variabilei nu trebuie să depășească 0,7 (70 %) în 2013 (a_{2013}), trebuie să scadă în fiecare an după 2013 și trebuie să fie 0 (0 %) în 2020.

Pentru a efectua calculul, statele membre trebuie să identifice instalațiile eligibile pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE. În cazul instalațiilor care produc nu numai energie electrică, ci și căldură, trebuie luate în considerare numai emisiile care pot fi atribuite producției de energie electrică.

În anexa II sunt furnizate clarificări suplimentare cu privire la conceptul de „consum național final brut", precum și formula de calcul a acestuia.

Cantitatea totală a cotelor care rezultă din formula de mai sus reprezintă numărul maxim de cote care pot fi alocate cu titlu gratuit la nivel național în anul x.

ANEXA II

Consumul național final brut și formula de calcul

Conceptul de „consum național final brut (GFNC) de energie electrică" este elementul esențial pentru determinarea numărului maxim de cote de emisii gratuite în conformitate cu articolul 10c alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE. Acest concept nu corespunde însă unui termen statistic definit sau utilizat de Eurostat și, prin urmare, trebuie interpretat în contextul articolului 10c.

Având în vedere dispozițiile articolului 10c din directivă, consumul național final brut trebuie să înglobeze cantitatea de energie electrică furnizată la domiciliul consumatorului final, respectiv consumul total de energie electrică al tuturor consumatorilor domestici dintr-o țară dată, inclusiv partea din producția totală de energie electrică necesară pentru a produce, a transporta și a distribui energia electrică consumată în final.

În cazul exporturilor și importurilor de energie electrică, se consideră că numai importurile care depășesc exporturile (importuri nete) au importanță în termeni de GFNC într-un stat membru dat. Deoarece producătorii de energie electrică dintr-un stat membru nu trebuie să primească cote de emisii gratuite pentru energia electrică consumată dar nu și produsă în statul membru respectiv, la determinarea GFNC, importurile nete trebuie excluse.

Consumul național final brut se referă numai la energia electrică, nu și la altă formă de energie. Din motive de transparență, acesta trebuie să se bazeze pe date publice și pe concepte statistice universal recunoscute, furnizate și utilizate de Eurostat. Formula de calcul a GFNC este următoarea:

$$GFNC = FEC - M_{NET} + \{[(FEC - M_{NET})/(TGEP + M_{NET})] \times TDL\} + \{[(FEC - M_{NET})/TGEP] \times C_{EG}\}$$

	Concepte statistice	Codul Eurostat din cadrul codului de produs 6000 „energie electrică"
GFNC	Consumul național final brut de energie electrică	Nu se aplică
FEC	Consumul final de energie (în termeni de energie electrică)	101700
M_{NET}	Importurile nete de energie electrică	100600
TGEP	Producția totală brută de energie electrică	107000
TDL	Pierderile de transport și de distribuție	101400
C_{EG}	Consumul de energie electrică al sectorului energetic	101301

În formulă trebuie introduse valorile medii anuale în perioada 2005-2007 corespunzătoare conceptelor statistice din tabel. Rezultatul calculului este $GFNC_{05-07}$, utilizat în anexa I.

ANEXA III

Tehnologii emergente specifice predefinite, aflate în stadiu demonstrativ

A. CATEGORII DE PROIECTE

I. **Categorii de proiecte demonstrative CSC [cu praguri minime de capacitate** [1]**]:**

— producția de energie electrică: precombustie 250 MW;

— producția de energie electrică: postcombustie 250 MW;

— producția de energie electrică: oxicombustibil 250 MW;

II. **Categorii de proiecte demonstrative ESR inovatoare (cu praguri minime de dimensiune):**

— Subcategorii de proiecte privind bioenergia

— Transformarea lignocelulozei în vectori bioenergetici intermediari solizi, lichizi sau sub formă de nămol, prin piroliză, cu o capacitate de 40 kt/an (kilotone pe an) de produs final;

— Transformarea lignocelulozei în vectori bioenergetici intermediari solizi, lichizi sau sub formă de nămol, prin calcinare, cu o capacitate de 40 kt/an (kilotone pe an) de produs final;

— Transformarea lignocelulozei în gaz natural sintetic sau în gaz de sinteză și/sau în energie prin gazeificare, cu o capacitate de 40 M Nm^3/an (milioane normal metri cubi pe an) de produs final sau 100 GWh/an energie electrică;

— Transformarea lignocelulozei în biocombustibili sau biolichide și/sau energie, inclusiv prin gazeificare cu încălzire directă, cu o capacitate de 15 M l/an (milioane litri pe an) de produs final sau 100 GWh/an energie electrică. Producerea de gaz natural sintetic este exclusă din cadrul acestei subcategorii.

— Transformarea materiei prime lignocelulozice, precum leșia neagră și/sau produsele de piroliză sau torefiere, prin gazeificarea cu flux antrenat, în orice biocombustibili, cu o capacitate de 40 M l/an (milioane litri pe an) de produs final;

— Transformarea lignocelulozei în energie electrică cu un randament de 48 % bazat pe o putere calorifică inferioară (50 % umiditate), cu o capacitate de 40 MWe sau mai mare;

— Transformarea lignocelulozei în etanol și alcooli superiori prin procese chimice și biologice, cu o capacitate de 40 M l/an (milioane litri pe an) de produs final;

— Transformarea lignocelulozei și/sau a deșeurilor menajere în biogaz, biocombustibili sau biolichide prin procese chimice sau biologice, cu o capacitate de 6 M Nm^3/an (milioane normal metri cubi pe an) de metan, sau de 10 M l/an (milioane litri pe an) de produs final;

— Transformarea algelor și/sau a microorganismelor în biocarburanți sau biolichide prin procese chimice și/sau biologice, cu o capacitate de 40 M l/an (milioane litri pe an) de produs final;

Notă: În cazul biocarburanților și biolichidelor, trebuie îndeplinite criteriile de durabilitate prevăzute de Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile [2]. Biocarburanții și biolichidele sunt definite în directiva sus-menționată.

— Subcategorii de proiecte privind concentrarea energiei solare

— Jgheab parabolic sau sistem de tip Fresnel cu săruri topite sau alt fluid de transfer termic ecologic, cu putere nominală de 30 MW;

— Jgheab parabolic sau sistem de tip Fresnel bazat pe generarea directă de abur, cu putere nominală de 30 MW. Temperatura aburului generat direct la ieșirea din câmpul solar trebuie să fie de peste 500 °C;

— Sistem de turnuri cu ciclu de abur supraîncălzit (fie cu mai multe turnuri, fie o combinație de concentratoare liniare – turnuri), cu putere nominală de 50 MW;

— Sistem de turnuri cu aer presurizat cu o temperatură de peste 750 °C și turbină de gaz hibridă cu componentă solară, cu putere nominală de 30 MW;

[1] Pragurile energetice ale CSC se exprimă ca producție brută de energie electrică înainte de captare.
[2] JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

— Centrale electrice de mari dimensiuni cu oglinzi parabolice Stirling, cu o eficiență de transformare a energiei solare în energie electrică de peste 20 % și cu putere nominală de cel puțin 25 MW;

Notă: Soluțiile de răcire uscată, hibridizare și stocare (avansată) a căldurii pot fi incluse în instalațiile demonstrative.

— Subcategorii de proiecte privind energia fotovoltaică

— Centrale fotovoltaice de mari dimensiuni cu concentratoare, cu putere nominală de 20 MW;

— Centrale fotovoltaice de mari dimensiuni cu celule multijoncțiune cu peliculă subțire de siliciu, cu putere nominală de 40 MW;

— Centrale fotovoltaice de mari dimensiuni pe bază de CIGS (cupru-indiu-galiu-selenit), cu putere nominală de 40 MW;

— Subcategorii de proiecte privind energia geotermică

— Sisteme geotermice ameliorate în câmpuri de stres tensional, cu putere nominală de 5 Mwe;

— Sisteme geotermice ameliorate în câmpuri de stres compresional, cu putere nominală de 5 Mwe;

— Sisteme geotermice ameliorate în zone cu roci granitice și sedimentare compacte de adâncime și alte structuri cristaline, cu putere nominală de 5 Mwe;

— Sisteme geotermice ameliorate în calcar de adâncime, cu putere nominală de 5 Mwe;

Notă: Aplicațiile de cogenerare cu aceleași praguri pentru energia electrică sunt eligibile numai în ceea ce privește producția de energie electrică

— Subcategorii de proiecte privind energia eoliană

— Instalații eoliene offshore (dimensiunea minimă a turbinelor – 6 MW) cu putere nominală de 40 MW;

— Instalații eoliene offshore (dimensiunea minimă a turbinelor – 8 MW) cu putere nominală de 40 MW;

— Instalații eoliene offshore (dimensiunea minimă a turbinelor – 10 MW) cu putere nominală de 40 MW;

— Sisteme eoliene offshore plutitoare, cu putere nominală de 25 MW;

— Turbine eoliene terestre optimizate pentru terenuri complexe (de exemplu, terenuri împădurite, zone montane), cu putere nominală de 25 MW;

— Turbine eoliene terestre optimizate pentru climă rece (compatibile cu temperaturi sub – 30 °C și condiții severe de îngheț), cu putere nominală de 25 MW;

— Subcategorii de proiecte privind energia oceanică

— Dispozitive pentru energia valurilor, cu putere nominală de 5 MW;

— Dispozitive pentru energia maremotrice, cu putere nominală de 5 MW;

— Conversia energiei termice a oceanelor (*Ocean thermal energy conversion* — OTEC), cu putere nominală de 10 MW;

— Subcategorii de proiecte privind hidroenergia

— Producția de energie electrică cu generatoare supraconductoare de temperatură înaltă (HTS): 20 MW;

— Subcategorii de proiecte privind administrarea energiei din surse regenerabile distribuite (rețele inteligente – „smart grids")

— Administrarea și optimizarea energiei din surse regenerabile pentru producători de energie distribuită mici și mijlocii din mediul rural, cu producția de energie predominant din surse solare: 20 MW în rețea de joasă tensiune (JT) + 50 MW în rețea de medie tensiune (MT);

— Administrarea și optimizarea energiei din surse regenerabile pentru producători de energie distribuită mici și mijlocii din mediul rural, cu producția de energie predominant din surse eoliene: 20 MW în rețea JT + 50 MW în rețea MT;

— Administrarea și optimizarea energiei din surse regenerabile pentru producători de energie distribuită mici și mijlocii din mediul urban: 20 MW în rețea JT + 50 MW în rețea MT;

Notă: Utilizarea de sarcini active (încălzitoare electrice/pompe de căldură etc.) nu este exclusă.

ANEXA IV

Infrastructură, tehnologii curate, diversificarea mixului energetic și a surselor de aprovizionare cu energie

Din contextul în care se utilizează noțiunea de „infrastructură” în legislația relevantă a Uniunii ([1]), rezultă cu claritate că termenul de „infrastructură” include toate instalațiile aferente rețelelor, care sunt necesare pentru asigurarea transportului (transmisiei și distribuției) energiei electrice. Acest lucru nu exclude însă faptul că noțiunea de „infrastructură” poate fi, de asemenea, concepută astfel încât să includă centralele electrice.

Deși nu există o definiție a „tehnologiilor curate”, în sensul prezentului document de orientare, Comisia utilizează termenul pentru a se referi la tehnologiile de producție a energiei electrice care generează emisii de carbon relativ mai scăzute sau asigură un nivel mai ridicat de protecție a mediului, inclusiv la energia din surse regenerabile.

În opinia Comisiei, creșterea ponderii surselor de energie regenerabilă în aprovizionarea cu energie primară și în producția de energie electrică va contribui întotdeauna la diversificarea mixului energetic și a surselor de aprovizionare cu energie, deoarece aprovizionarea cu energie va fi mai echilibrată și mai puțin dependentă de importurile de combustibili fosili.

Declinul producției indigene de energie conduce la creșterea inevitabilă a dependenței de importul de energie ([2]). De exemplu, se estimează că importurile de gaze ale Uniunii vor crește de la 61 % în prezent, la 73 % în 2020. Deși acest lucru este considerat ca reprezentând un echilibru rezonabil la nivelul Uniunii, o serie de state membre, eligibile în temeiul articolului 10c, se bazează în proporție de 100 %, pentru necesitățile lor în materie de gaze, pe un singur furnizor. În astfel de cazuri, investițiile destinate diversificării aprovizionării cu gaze a acestor state membre ar putea contribui în mod considerabil la diversificarea mixului energetic și la consolidarea securității aprovizionării lor. Astfel de investiții ar trebui să fie compatibile cu obiectivul de a reduce intensitatea carbonului în aprovizionarea cu energie a acestor state membre, ceea ce reprezintă, de asemenea, un mod de a consolida securitatea aprovizionării și, în același timp, de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră.

([1]) Directiva 2003/54/CE privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE, Directiva 2009/72/CE privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, Regulamentul (CE) nr. 714/2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003 și Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE.

([2]) A se vedea Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – A doua revizuire strategică a politicii energetice – Un plan de acțiune al UE pentru securitate și solidaritate în domeniul energiei, COM(2008) 781.

ANEXA V

Tipuri de investiții eligibile

Tipurile de investiții eligibile în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE sunt următoarele:

Tipuri de investiții	
A	Post-echiparea infrastructurii
B	Modernizarea infrastructurii
C	Tehnologii curate
D	Diversificarea mixului energetic
E	Diversificarea surselor de aprovizionare

Următoarele investiții reprezintă exemple de investiții eligibile în temeiul articolului 10c:

(a) modernizarea producției de energie electrică în vederea creșterii eficienței sale și a reducerii emisiilor de CO_2 (ameliorarea raportului dintre consumul brut și cel net de energie electrică, respectiv creșterea ponderii consumului net în consumul brut și reducerea emisiilor de CO_2 per MW_e);

(b) reducerea emisiilor de CO_2 prin post-echiparea centralelor electrice pe cărbune (tehnologii de ultimă oră);

(c) producerea energiei electrice din surse regenerabile (depășind obiectivul stabilit în Directiva ESR), incluzând cerințele corespunzătoare privind rețelele;

(d) înlocuirea capacităților de producție cu emisii mari de CO_2 cu capacități de producție cu emisii mai mici de CO_2;

(e) captarea și stocarea carbonului;

(f) rețelele inteligente;

(g) cogenerarea, incluzând cerințele corespunzătoare privind rețelele.

Lista este neexhaustivă. Toate proiectele eligibile trebuie evaluate din punctul de vedere al compatibilității cu normele privind ajutoarele de stat, dacă implică astfel de ajutoare.

ANEXA VI

Proiecțiile prețurilor carbonului bazate pe modele în cea de a treia perioadă de comercializare

Proiecțiile prețului carbonului (media anuală în EUR/tonă de CO_2)	2010-2014	2015-2019
în EUR 2008	14,5	20,0
în EUR 2005	13,6	18,7

Aceste valori derivă din scenariul de bază definit în Documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Comunicarea Comisiei intitulată „Analiză a opțiunilor pentru depășirea obiectivului de reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră și evaluare a riscului de relocare a emisiilor de carbon”, Informații generale și analiză, partea II, SEC(2010) 650.

ANEXA VII

Model pentru cererea prezentată în temeiul articolului 10c alineatul (5)

La prezentarea, în temeiul articolului 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, a cererii lor pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii, statele membre trebuie să utilizeze următorul model și să specifice următoarele informații:

A. *Eligibilitatea statului membru*

Dovezi ale faptului că cel puțin una dintre condițiile stabilite la articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE este îndeplinită

B. *Eligibilitatea instalațiilor avute în vedere pentru alocarea tranzitorie a cotelor de emisii gratuite, numărul maxim de cote de emisii gratuite și numărul de cote de emisii gratuite alocate acestor instalații, inclusiv cotele netransferabile*

1. Lista instalațiilor considerate eligibile pentru alocarea tranzitorie a cotelor de emisii gratuite în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE

2. Numărul maxim de cote de emisii gratuite în 2013 și în anii următori

3. Alocarea tranzitorie a cotelor de emisii gratuite per instalație

3.1. Numărul de cote de emisii gratuite, pe baza emisiilor verificate din perioada 2005-2007

3.2. Numărul de cote de emisii gratuite, pe baza criteriilor de referință

3.3. Informații detaliate privind numărul de cote de emisii făcute netransferabile și alocate instalațiilor eligibile

C. *Planul național și investițiile menționate în planul național, eligibilitatea acestor investiții, echilibrul dintre valoarea de piață a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit și valoarea investițiilor*

Planul național stabilește strategia statului membru respectiv cu privire la modernizarea producției de energie electrică în cursul perioadei de alocare tranzitorie a cotelor de emisii gratuite. Acest plan identifică investițiile prevăzute în acest scop, precum și rolul tipurilor de investiții în realizarea obiectivului. De asemenea, planul național atribuie executarea fiecărei investiții pe care o prevede unui anumit an, ținând seama de scăderea numărului de cote de emisii gratuite pe parcursul întregii perioade de alocare tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii.

Pentru fiecare investiție inclusă în planul național, statele membre trebuie să specifice:

— întreprinderea care efectuează investiția;

— tipul de investiție în conformitate cu anexa V;

— valoarea investiției;

— numărul și valoarea de piață a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit întreprinderii pentru investiția în cauză; și

— principiile cărora li se conformează investiția, inclusiv informațiile necesare pentru a evalua această conformitate.

Atunci când utilizează un mecanism pentru asigurarea faptului că valoarea cotelor de emisii gratuite alocate în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE corespunde valorii investițiilor identificate în planul național, statele membre trebuie să specifice abordarea generală folosită, temeiul juridic și detaliile operaționale ale acestui mecanism. De asemenea, statele membre trebuie să prevadă dispoziții legale care să asigure faptul că informațiile privind fluxurile financiare nete din cadrul acestui mecanism vor fi puse la dispoziție în rapoartele care trebuie prezentate Comisiei în conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE.

D. *Dispozițiile de monitorizare și de aplicare cu privire la investițiile prevăzute în conformitate cu planul național*

Statele membre trebuie să furnizeze următoarele informații detaliate:

— o descriere a dispozițiilor de monitorizare și de aplicare stabilite în statul membru în cauză, care conțin indicatori de conformitate, dispoziții privind vizitele pe teren și verificarea independentă a investițiilor; și

— dispozițiile de asigurare a respectării obligațiilor întreprinderilor de a executa investițiile identificate în planul național, inclusiv sancțiunile în caz de nerespectare.

E. *Transparența și consultarea publică*

Statele membre trebuie să prezinte un rezumat al procedurii de elaborare a cererii și a planului, precum și modul în care publicul a fost informat și implicat.

ANEXA VIII

Exemple de indicatori de conformitate

Dispozițiile de monitorizare și de aplicare trebuie să conțină indicatori de conformitate, utilizați pentru a demonstra că investițiile se conformează principiilor stabilite în prezentul document de orientare, în special referitori la cerințele privind planurile naționale.

Exemple de indicatori de conformitate (lista este neexhaustivă):

(a) comparația factorului de emisie al tehnologiei adoptate de fiecare instalație ca urmare a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE cu factorul de emisie al tehnologiei utilizate înainte de post-echipare/modernizare;

(b) comparația factorului de emisie al tehnologiei adoptate de fiecare instalație ca urmare a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c cu factorul de emisie al celei mai bune tehnologii disponibile la nivelul Uniunii, ținând seama de combustibilul utilizat;

(c) scăderea estimată și efectivă a emisiilor totale de gaze cu efect de seră generate de producția națională de energie electrică, în urma investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c (comparată cu scenariul *status quo*);

(d) scăderea estimată și efectivă a ponderii combustibilului fosil dominant în producția națională de energie electrică, în urma investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c;

(e) câștigurile de eficiență, estimate și efective, în procesul de producție al energiei electrice/în rețelele de distribuție (în MWh economisiți) obținute ca urmare a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c și reducerea aferentă a emisiilor de CO_2;

(f) creșterea estimată și efectivă a ponderii combustibililor care nu emit CO_2 sau emit mai puțin CO_2 în mixul energetic național ca urmare a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c;

(g) capacitățile instalate (în MW), aflate în funcțiune în decembrie 2008, care vor fi înlocuite cu capacități noi cu emisii mai mici de carbon, finanțate datorită investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c;

(h) partea reprezentată de capacitățile instalate, aflate în funcțiune în decembrie 2008 și înlocuite cu capacități noi cu emisii mai mici de carbon, finanțate datorită investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c, în totalul capacităților instalate, aflate în funcțiune în decembrie 2008;

(i) capacitățile instalate (în MW) de energie regenerabilă, estimate a fi puse în funcțiune ca urmare a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c;

(j) partea fondurilor provenind din aplicarea articolului 10c în proiectul total de investiții;

(k) pentru investițiile care primesc fonduri din alte surse ale Uniunii și/sau din alte surse publice și private, partea fiecărei surse de finanțare a Uniunii și a altor fonduri publice și private în proiectul total de investiții;

(l) performanța financiară estimată a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c (respectiv, rata de rentabilitate financiară, raportul costuri/beneficii etc.).